

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi T-281/21

Nowhere Co. Ltd

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Üldkohtu (kolmas koda) 16. märtsi 2022. aasta otsus

Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi APE TEES taotlus – Varasemad registreerimata riigisised kujutismärgid, mis kujutavad ahvi – Suhteline keeldumispõhjus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 4 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 4) – *Common law* normistik, mis reguleerib tähise hõivamise peale esitatavat hagi (*action for passing off*) – Ühendkuningriigi liidust ja Euratomist väljaastumise leping

1. *Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu kaubamärgi mõiste ja Euroopa Liidu kaubamärgi omanikuks saamine – Suhtelised keeldumispõhjused – Suhtelise keeldumispõhjuse hindamisel aluseks võetav kuupäev – Registreerimistaotluse esitamise kuupäev – Liikmesriigi liidust väljaastumine – Mõju puudumine (ELL artikkel 50; nõukogu määrus nr 207/2009, artikkel 8; Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise leping, artiklid 126 ja 127)*

(vt punktid 28–30)

2. *Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu kaubamärgi mõiste ja Euroopa Liidu kaubamärgi omanikuks saamine – Suhtelised keeldumispõhjused – Registreerimata kaubamärgi või mõne muu kaubanduses kasutatava tähise omaniku vastulause – Ühendkuningriigis kaitstud kaubamärgil põhinev vastulause – Ühendkuningriigi liidust väljaastumine – Mõju – Pärast üleminekuperioodi lõppemist tehtud apellatsioonikoja otsus – Põhjendatud huvi säilimine seoses ajavahemikuga alates registreerimistaotluse esitamisest kuni üleminekuperioodi lõppemiseni (ELL artikkel 50; nõukogu määrus nr 207/2009, artikli 8 lõige 4 ja artikli 42 lõiked 2 ja 3; Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus 2017/1001, artiklid 51 ja 52; komisjoni määrus nr 2868/95, artikli 1 eeskirja 19 lõige 1 ja eeskirja 20 lõige 1; Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise leping, artiklid 126 ja 127)*

(vt punktid 34, 36–39, 41–43, 45 ja 46)

3. *Euroopa Liidu kaubamärk – Kaebemenetlus – Liidu kohtusse esitatud hagi – Üldkohtu võimalus muuta vaidlustatud otsust – Piirid (Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus 2017/1001, artikli 72 lõige 3)*

(vt punkt 47)

Kokkuvõte

Junguo Ye esitas Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametile (EUIPO) taotluse registreerida ELi kujutismärk APE TEES mitme kauba ja teenuse jaoks. Nowhere Co. Ltd esitas nimetatud kaubamärgi registreerimisele vastulause, tuginedes kolmele varasemale registreerimata kaubamärgile, mida kasutatakse Ühendkuningriigis kaubanduses ja mis selles riigis kohaldatava õiguse kohaselt annavad talle aluse takistada taotletava kaubamärgi kasutamist.

EUIPO apellatsioonikoda lükkas 10. veebruari 2021. aasta otsusega vastulause tagasi, kuna pärast Ühendkuningriigi Euroopa Liidust väljaastumist ja pärast väljaastumislepingus¹ ette nähtud üleminekuperioodi lõppemist ei saa Nowhere Co. Ühendkuningriigi õigusaktide kohaselt enam tugineda Ühendkuningriigi õiguses ette nähtud *common law*² normistikule, mis reguleerib tähise hõivamise peale esitatavat hagi (*action for passing off*). Ta tõdes esiteks, et varasemate õiguste olemasoluga seoses on asjakohane kuupäev vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäev, mis käesoleval juhul on üleminekuperioodi lõppemise ajast hilisem. Ta tõdes teiseks, et alates üleminekuperioodi lõppemisest ei teki taotletava kaubamärgi ja varasemate registreerimata kaubamärkide vahel vastuolu, kui neid kasutatakse Ühendkuningriigis kaubanduses.

Üldkohus tühistas EUIPO apellatsioonikoja otsuse. Ta asus seisukohale, et kuigi Ühendkuningriik on astunud Euroopa Liidust välja ja üleminekuperiood on lõppenud, on Nowhere Co-l ajavahemiku osas alates Euroopa Liidu kaubamärgi registreerimise taotluse esitamisest kuni üleminekuperioodi lõppemiseni oma vastulause rahuldamise vastu õigustatud huvi.

Üldkohtu hinnang

Kõigepealt tuletas Üldkohus meelde, et suhtelise keeldumispõhjuse olemasolu hindamisel tuleb aluseks võtta selle Euroopa Liidu kaubamärgi registreerimise taotluse esitamise aeg, mille vastu vastulause esitati. Sellega seoses ei ole asjaolul, et määruse nr 207/2009² artikli 8 lõike 4 alusel esitatud vastulause põhineb varasematel registreerimata ja Ühendkuningriigis kaubanduses kasutatud kaubamärkidel ning Ühendkuningriigi õiguses ette nähtud õigusel esitada tähise hõivamise peale hagi, tähtsust seoses vastulausega, mis on esitatud ELi kaubamärgi registreerimistaotluse peale enne väljaastumislepingu jõustumist ja üleminekuperioodi lõppemist.

Mis puutub EUIPO väitesse, et käesoleval juhul on varasemate õiguste olemasoluks asjakohane kuupäev vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäev, siis märkis Üldkohus esimesena, et üksnes asjaolu, et määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikes 4 on kasutatud kindla kõneviisi oleviku ajavormi, ei võimalda teha mis tahes järeldust selle tõlgendamise kohta. Kuivõrd see säte algab sõnadega

¹ Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise leping (ELT 2020, L 29, lk 7).

² Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1) (muudetud redaktsioonis) artikli 8 lõikes 4 oli nähtud ette, et registreerimata kaubamärgi või mõne muu ulatuslikumalt kui kohaliku tähtsusega kaubanduses kasutatava tähise omaniku vastuseisu korral ei registreerita taotletavat kaubamärki, kui selle tähise suhtes kohaldatavate liidu või liikmesriigi õigusaktide kohaselt ja nendega ette nähtud ulatuses: a) on õigused kõnealusele tähisele omandatud enne ELi kaubamärgi registreerimise taotluse kuupäeva või ELi kaubamärgi registreerimise taotluses nõutud prioriteedikupäeva; b) annab kõnealune tähis omanikule õiguse keelata hilisema kaubamärgi kasutamine.

„[r]egistreerimata kaubamärgi [...] omaniku vastuseisu korral“, ei saa välistada, et olevik, mida seejärel selles sättes kasutatakse, viitab pigem vastulause esitamise hetkele kui vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajale.

Teisena tõi Üldkohus esile, et EUIPO määratud tähtaeg, mil tõend varasema õiguse olemasolu, kehtivuse ja kaitse ulatuse kohta pidi olema esitatud, oli varasem väljaastumislepingu jõustumise ja üleminekuperioodi lõpu kuupäevast. Peale selle on määruse nr 207/2009 artikli 42 lõikes 2, milles on vastulause esitaja suhtes nähtud ette kohustus tõendada varasema kaubamärgi tegelikku kasutamist, viidatud viiele aastale enne ELi kaubamärgi taotluse avaldamise kuupäeva, mitte ajavahemikule, mis lõpeb kuupäeval, mil EUIPO teeb vastulause kohta lõpliku otsuse.

Kolmandana asus Üldkohus seisukohale, et isegi kui möönda, et pärast üleminekuperioodi lõppemist ei saa asjaomaste kaubamärkide vahel vastuolu enam tekkida, oleks taotletava kaubamärgi registreerimise korral selline vastuolu siiski saanud esineda ajavahemikul alates ELi kaubamärgi registreerimistaotluse esitamisest kuni üleminekuperioodi lõppemiseni. Seetõttu tunnustas ta, et Nowhere Co-l on selle ajavahemiku osas oma vastulause rahuldamise vastu õigustatud huvi. Seevastu oleks J. Yel olnud lubatud esitada uus taotletava kaubamärgi registreerimise taotlus alates üleminekuperioodi lõppemisest, mis ei oleks enam vastuolus varasemate registreerimata kaubamärkidega, niivõrd kui neid on Ühendkuningriigis kaubandustegevuses kasutatud.

Seetõttu otsustas Üldkohus, et ükski EUIPO esitatud argument ei saa toetada tema seisukohta, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäev – ainus asjaolu, mis käesoleval juhul leidis aset pärast üleminekuperioodi lõppu – oli käesoleva vaidluse lahendamiseks asjakohane kuupäev.